

У НОВОМЕ САДУ У УТОРАК 30. НОВЕМБРА 1893.

ГОД. XVIII.

ПОЗОРИШТЕ.

БРОЈ 11.

УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

Излази за време бављења позоришне дружине у Н. Саду свака представа, иначе сваког месеца по један пут на по табака. — Стоји за Нови Сад 40, а на страницу 60 новч. месечно. —

ГЛАВНА СКУПШТИНА

„ДРУШТВА ЗА СРПСКО НАРОДНО ПОЗИРИШТЕ“

у новом саду 31. јула (12. августа) 1893.

Бр. 1./Г. С. Џре него што ће се отворити скupштина, извештава се, по предлогу председником, ради оверовљења присутних чланова ови чланови: др. Илдја Огњановић, Јован Ђуричић-Биорац и Никола Продановић.

За тим у име изасланог верификационог одбора извештава др. И. Огњановић, да сви у овоме записнику забележени присутни чланови имају право гласа на овој скупштини и да је Душан Јаблановић, парох у Панчеву, опуномоћен да заступа панчевачко српско црквено певачко друштво.

На основу тога и пошто је по уставу друштвеном довољан број присутних чланова за решавање — отвара председник скупштину кратким поздравом у $9\frac{1}{2}$ сахата пре подне и ириказује скупштини г. Антонија О. Шрајбера, великог капетана слоб. кр. вароши Новога Сада, као повереника политичке власти.

Бр. 2./Г. С. Председник позива подначеоника друштвеног А. Хаџића, да прочита извештај управнога одбора о своме годишњем раду и стању српског народног позоришта.

(Тај извештај штампан је у 8 броју „Позоришта“.)

Извештај овај, који је саслушан с пажњом, узима се једногласно и с одобравањем на знање.

Бр. 3./Г. С. Начеоник друштвени др. Лаза Станојевић напомиње, да је на реду трогодишња обнова часника друштвених, те захваљује у име своје и у име осталих часника на досадањем поверењу и моли, да се приступи новом избору часника.

Позива скупштину, да приступи прво избору начеоника друштвеног и моли, да њега више не бира, пошто је он већ дванаест година на тој часној позицији истрајао.

Скупштина једногласним усљедом бира по ново на три године дана за начеоника друштвеног дра Лазу Станојевића, који изјављује, да се прима тога поновљеног одликовања.

Избор овај има се у смислу §. 9. устава друштвеног поднети на потврду и одобрење високом кр. угар. министарству унутрашњих послова.

Бр. 4./Г. С. Председник позива скупштину, да избере подначеоника друштвеног.

За подначеоника бира се једногласно по ново на три године дана Антоније Хаџић, до-садашњи подначеоник друштвени.

И избор подначеоника има се поднети на потврду и одобрење високом министарству унутрашњих послова.

Бр. 5./Г. С. Председник позива скупштину, да приступи избору секретара друштвеног.

За секретара друштвених бира се по ново једногласним усљедом на три године дана дојакошић секретар Сава Петровић, с годишњом платом од 300 фор. а. вр.

Бр. 6./Г. С. На позив председников бира се једногласно за благајника друштвеног Ђанило Манојловић, до-садашњи благајник, на три године дана, с годишњом платом од 120 фор. а. вр.

Бр. 7./Г. С. Управни одбор под бр. 124/У. О. О. Г. подноси извештај о стању фонда позоришног за годину 1892 п преглед рачуна главне

благајне српског народног позоришта од 1. јануара до 31. декембра 1892.

По том извештавују фонд српског народног позоришта састојао се 31. декембра 1892 у овоме:

1.) Државни и јавни папир .	4.677 ф. 10 н.
2.) Приватне обvezнице и улог	30.660 „ 40 „
3.) Камата од обvezница .	1.059 „ 15 „
4.) Затезне камате .	35 „ 66 „
5.) Чланарине .	4.210 „ — „
6.) Камата од чланарине .	938 „ 33 „
7.) Легати .	756 „ 03 „
8.) Камата од легата .	140 „ — „
9.) Предујам код глумаца .	499 „ — „
10.) У готовом .	491 „ 14 „
Свега .	43.467 ф. 14 н.

По одбитку дуга (за пензиони глумачки фонд) 791 ф. 68 н.

Активно је стање 42.675 ф. 46 н.

Кад се од тога стања фонда при крају 1892 одбије стање од г. 1891 са 34.772 ф. 14 н.

Показује се прпраштaj 7.903 ф. 32 н.

Осим тога исказаног активног потраживања има ово друштво још и ове непокретности, и то:

1.) 20 дистр. ланаца земље (по 2200 \square^0) у Сенти, као легат пок. Ђене Брановачког пјене му Иде рођ. Вујићеве. (Ово поседује пјака ово друштво.)

2.) 55 катастр. јутара земље (по 1600 \square^0) у Сенти, као легат пок. Јулијане Ковачићке рођ. Смиљанове из Мола. (На то има доживотно право ужитка муж покојничин Јоца Ковачић у Молу.)

3.) Кућа у Араду као легат пок. Гавре Јанковића из Арада. (На ово има такођер право доживотног уживања његов нећак Ђорђе Лукић у Араду.)

По рачуну главне благајне позоришне износило је године 1892:

Примање	21.986 ф. 78 н.
Издавање	21.495 ф. 31 н.
Завршина готовина $^{31}/_{12}$ 1892.	491 ф. 47 н.

Извештав је стању фонда и рачун главне благајне прегледали су изаслани ревизори и суперревизори и нашли су га у реду.

Узима се на знање.

Бр. 8./Г. С. Управни одбор под бр. 125/У. О. о. г. подноси рачун о примању и издавању српске народне позоришне дружине од 22. маја 1892 до 22. јуна 1893, састављен по рачунима месних позоришних одбора, а вођен по местима, која је позоришна дружина за то време обишла.

По том рачуну износило је:

I. Примање:

1.) У Ст. Бечеју од 22./V.	до 22.VI. 1892.	1.415 ф. 80 н.
2.) У Т. Бечеју од 23./VI.	до 21./VII. 1892.	2.099 ф. 48 н.
3.) У Меленцима од 22./VII.	до 12./VIII. 1892.	1.711 ф. 84 н.
4.) У В. Кикиндји од 13./VIII.	до 13./X. 1892.	4.256 ф. 38 н.
5.) У Срп. В. С. Милану од 14./X. до 28./X. 1892. . .	1.123 ф. 32 н.	
6.) У Земуну од 29./X. 1892.	до 4./I. 1893.	4.774 ф. 67 н.
7.) У Панчеву од 5./I. до 25./III. 1893.	6.935 ф. 46 н.	
8.) У Ковину од 25./III до 26./IV. 1893.	1.825 ф. 40 н.	
9.) У Митровици од 27./IV.	до 22./VI. 1893.	4.337 ф. 72 н.
Свега . . .	28.480 ф. 07 н.	

II. Издавање:

1.) У Ст. Бечеју	2.034 ф. 84 н.
2.) „ Т. Бечеју	2.068 „ 08 „
3.) „ Меленцима	1.522 „ 85 „
4.) „ В. Кикиндји	4.061 „ 75 „
5.) „ Срп. В. С. Милану	1.176 „ 27 „
6.) „ Земуну	5.124 „ 06 „
7.) „ Панчеву	6.484 „ 91 „
8.) „ Ковину	1.914 „ 54 „
9.) „ Митровици	4.044 „ 45 „
Свега . . .	28.431 ф. 75 н.

Кад се одбације издавање од примања показује се сувешак од 48 ф. 32 н.

Сувешак је било у овим местима: у Т. Бечеју 31 фор. 40 н.; у Меленцима 188 ф. 99 н.; у В. Кикинди 194 ф. 63 $\frac{2}{3}$ н.; у Панчеву 450 ф. 55 н.; у Митровици 293 ф. 27 н.

Мањка је било: у Ст. Бечеју 619 ф. 04 н.; у Срп. В. С. Шкљушу 52 ф. 95 н.; у Земуну 349 ф. 39 н.; и у Ковину 89 ф. 14 н.

Рачун овај прегледали су ревизори и суперревизори позоришне и пронашли су га исправним.

Узима се на знање.

Бр. 9./Г. С. Рачунски супер-ревизори, изасланци лађском скупштином под бр. 5./Г. С. ех 1892., и то: др. Јован Велимировић, Васа Јовановић и Петар Дамјановић у Н. Саду под 27./VII. о. г. јављају, да су како рачуне главне благајне позоришне, које су водили књиговођа Арон Поповић и благајник Данило Манојловић, од 1. јануара до 31. декембра 1892,— тако и рачун позоришне дружине од 22. маја 1892 до 22. јуна 1893, састављен по рачунима месних позоришних одбора од деловође Паје Степића,— прегледали и пронашли, да су у свemu тачни и исправни, те предлажу, да се поменутим рачунарима изда опросница за те рачуне.

Узима се на знање и по предлогу тих рачунских прегледача издаје се опросница рачунарима: књиговођи Арону Поповићу и благајнику Данилу Манојловићу за рачун главне благајне од 1. јануара до 31. декембра 1892; а тако исто и деловођи Паји Степићу за рачун позоришне дружине од 22. маја 1892 до 22. јуна 1893 г.

За супер-ревизију рачуна главне благајне за годину 1893 и рачуна позоришне дружине од 22. јуна 1893 до 22. јуна 1894 умољавају се досадањи рачунски прегледачи и чланови овога друштва: др. Јован Велимировић, Васа Јовановић и Петар Дамјановић, који се званично имају позвати на прегледање поменутих рачуна, кад исти буду затворљени.

Бр. 10./Г. С. На позив председника чита подначеоник друштвени А. Хаџић, као привре-

мени управитељ, извештај о стању и радњи српске народне позоришне дружине од прошле главне скупштине до овогодишње.

(Тај извештај штампан је у броју 9 и 10 „Позоришта“.)

Извештај овај узима се с одобравањем на знање, а привременом управитељу А. Хаџићу изјављује се захвалност на труду и појртвовању око вођења управе позоришне, и исти се умолява, да и даље врши управитељске дужности, док се не избере сталан управитељ.

Бр. 11./Г. С. Управни одбор поднёси извештај о приходу и расходу од позоришне зграде од 1. јануара до 31. марта 1892, т. ј. до времена докле је иста постојала.

По том извештају износио је:

Приход	160 фор. 50 н.
Расход	115 фор. 23 н.

Чист приход . 45 фор. 27 н.

Узима се на знање.

Бр. 12./Г. С. Председник позива скупштину, да у смислу §. 13. устава друштвеног приступи измене и допуне трећине чланова управног одбора.

Као најстарији по избору имали би да иступе ови чланови управнога одбора, који су бирали 1890. године и то:

I. У позоришном одсеку: др. Јован Јовановић Змај у Београду (заменик Стеван Милованић); Јован Грчић; др. Милан Савић; и Милан А. Јовановић.

II. У економском одсеку: др. Јован Вујић, адвокат у Сомбору (заменик Гавра Плавић); Александар Трифунца Батфански (заменик Паја Гостовић); Павле Панаотовић из Митровице (заменик Ђорђе Ф. Недељковић); и Каменко Ј. Јовановић у Панчеву (заменик Љубомир Стефановић).

Сви ови чланови, са заменицима заједно, бирају се по ново на три године дана за чланове управнога одбора, само се на место преминулих чланова Јована Бошковића из Београда и Александра Трифунца бирају нови, и то: на место Ј. Бошковића, др. Лаза Секулић из Карловаца у позоришни одсек, и на место А. Трифунца, Никола Ј. Поповић из Митровице у економски одсек.

(Свршиће се.)

благајне српског народног позоришта од 1. јануара до 31. декембра 1892.

По том извештају фонд српског народног позоришта састојао се 31. декембра 1892 у овоме:

1.) Државни и јавни папирни	4.677 ф. 10 н.
2.) Приватне обвезнице и улог 30.660 „ 40 „	
3.) Камата од обвезница	1.059 „ 15 „
4.) Затезне камате	35 „ 66 „
5.) Чланарине	4.210 „ — „
6.) Камата од чланарине	938 „ 33 „
7.) Легати	756 „ 03 „
8.) Камата од легата	140 „ — „
9.) Предујам код глумаца	499 „ — „
10.) У готовом	491 „ 14 „

Свега . . . 43.467 ф. 14 н.

По одбитку дуга (за пензиони глумачки фонд) 791 ф. 68 н.

Активно је стање . . . 42.675 ф. 46 н.
Кад се од тога стања фонда при крају 1892 одбије стање од г. 1891 са 34.772 ф. 14 н.

Показује се праштaj . . . 7.903 ф. 32 н.

Осим тога показаног активног потраживања има ово друштво још и ове непокретности, и то:

1.) 20 дистр. ланаца земље (по 2200 \square^0) у Сенти, као легат пок. Ђене Брановачког и жене му Иде рођ. Вујићеве. (Ово поседује и ужива ово друштво.)

2.) 55 катастр. јутара земље (по 1600 \square^0) у Сенти, као легат пок. Јулјане Ковачићке рођ. Смиљанове из Мола. (На то има доживотно право ужитка муж покојничине Јоца Ковачић у Молу.)

3.) Кућа у Араду као легат пок. Гавре Јанковића из Арада. (На ово има такођер право доживотног уживања његов нећак Ђорђе Лукић у Араду.)

По рачуну главне благајне позоришне износило је године 1892:

Примање	21.986 ф. 78 н.
Издавање	21.495 ф. 31 н.

Завршна готовина $^{31}/_{12}$ 1892. 491 ф. 47 н.

Извештај о стању фонда и рачун главне благајне прегледали су пласланги ревизори и суперревизори и нашли су га у реду.

Узима се на знање.

Бр. 8./Г. С. Управни одбор под бр. 125/У. О. о. г. подноси рачун о примању и издавању српске народне позоришне дружине од 22. маја 1892 до 22. јуна 1893, састављен по рачунима месних позоришних одбора, а вођен по местима, која је позоришна дружина за то време обшила.

По том рачуну износило је:

I. Примање:

1.) У Ст. Бечеју од 22./V.	
до 22.VI. 1892. . . .	1.415 ф. 80 н.
2.) У Т. Бечеју од 23./VI.	
до 21./VII. 1892. . . .	2.099 ф. 48 н.
3.) У Меленцима од 22./VII.	
до 12./VIII. 1892. . . .	1.711 ф. 84 н.
4.) У В. Кликинди од 13./VIII.	
до 13./X. 1892. . . .	4.256 ф. 38 н.
5.) У Срп. В. С. Милушу од 14./X. до 28./X. 1892. . .	1.123 ф. 32 н.
6.) У Земуну од 29./X. 1892.	
до 4./I. 1893. . . .	4.774 ф. 67 н.
7.) У Панчеву од 5./I. до 25./III. 1893. . . .	6.935 ф. 46 н.
8.) У Ковину од 25./III до 26./IV. 1893. . . .	1.825 ф. 40 н.
9.) У Митровици од 27./IV.	
до 22./VI. 1893. . . .	4.337 ф. 72 н.

Свега . . . 28.480 ф. 07 н.

II. Издавање:

1.) У Ст. Бечеју	2.034 ф. 84 н.
2.) „ Т. Бечеју	2.068 „ 08 „
3.) „ Меленцима	1.522 „ 85 „
4.) „ В. Кликинди	4.061 „ 75 „
5.) „ Срп. В. С. Милушу	1.176 „ 27 „
6.) „ Земуну	5.124 „ 06 „
7.) „ Панчеву	6.484 „ 91 „
8.) „ Ковину	1.914 „ 54 „
9.) „ Митровици	4.044 „ 45 „

Свега . . . 28.431 ф. 75 н.

Кад се одбије издавање од примања показује се сувишак од 48 ф. 32 н.

Сувешта је било у овим местима: у Т. Бечеју 31 фор. 40 н.; у Меленцима 188 ф. 99 н.; у В. Кикинди 194 ф. 63 $\frac{2}{3}$ н.; у Панчеву 450 ф. 55 н.; у Митровици 293 ф. 27 н.

Мањка је било: у Ст. Бечеју 619 ф. 04 н.; у Срп. В. С. Милешу 52 ф. 95 н.; у Земуну 349 ф. 39 н.; и у Ковину 89 ф. 14 н.

Рачун овај прегледали су ревизори и суперревизори позоришни и пронашли су га исправним.

Узима се на знање.

Бр. 9./Г. С. Рачунски супер-ревизори, изаслани лађском скupштином под бр. 5./Г. С. ех 1892., и то: др. Јован Велимировић, Васа Јовановић и Петар Дамјановић у Н. Саду под 27./VII. о. г. јављају, да су како рачуне главне благајне позоришне, које су водили књиговођа Арон Поповић и благајник Данило Манојловић, од 1. јануара до 31. декембра 1892, — тако и рачун позоришне дружине од 22. маја 1892 до 22. јуна 1893, састављен по рачунима месних позоришних одбора од деловође Паје Степића, — прегледали и пронашли, да су у свemu тачни и исправни, те предлажу, да се поменутим рачунарима изда опросница за те рачуне.

Узима се на знање и по предлогу тих рачунских прегледача издаје се опросница рачунарима: књиговођи Арону Чеповићу и благајнику Данилу Манојловићу за рачун главне благајне од 1. јануара до 31. декембра 1892; а тако исто и деловођи Паји Степићу за рачун позоришне дружине од 22. маја 1892 до 22. јуна 1893 г.

За супер-ревизију рачуна главне благајне за годину 1893 и рачуна позоришне дружине од 22. јуна 1893 до 22. јуна 1894 умољавају се досадањи рачунски прегледачи и чланови овога друштва: др. Јован Велимировић, Васа Јовановић и Петар Дамјановић, који се званично имају позвати на прегледање поменутих рачуна, кад исти буду затворљени.

Бр. 10./Г. С. На позив председника чита подначеоник друштвени А. Хаџић, као привре-

мени управитељ, извештај о стању и радњи српске народне позоришне дружине од прошле главне скupштине до овогодишње.

(Тај извештај штампан је у броју 9 и 10 „Позоришта“.)

Извештај овај узима се с одобравањем на знање, а привременом управитељу А. Хаџићу изјављује се захвалност на труду и појртвовању око вођења управе позоришне, и исти се умољава, да и даље врши управитељске дужности, док се не избере сталан управитељ.

Бр. 11./Г. С. Управни одбор подноси извештај о приходу и расходу од позоришне зграде од 1. јануара до 31. марта 1892, т. ј. до времена докле је иста постојала.

По том извештају износно је:

Приход	160 фор. 50 н.
Расход	115 фор. 23 н.

Чист приход . 45 фор. 27 н.

Узима се на знање.

Бр. 12./Г. С. Председник позива скupшину, да у смислу §. 13. устава друштвеног приступи измене и допуне трећине чланова управног одбора.

Као најстарији по избору имали би да иступе ови чланови управнога одбора, који су бирани 1890. године и то:

I. У позоришном одсеку: др. Јован Јовановић Змај у Београду (заменик Стеван Милованић); Јован Грчић; др. Милан Савић; и Милан А. Јовановић.

II. У економском одсеку: др. Јован Вујић, адвокат у Сомбору (заменик Гавра Плавнић); Александар Трифунцац Батфански (заменик Паја Гостовић); Павле Панаотовић из Митровице (заменик Ђорђе Ф. Недељковић); и Каменко Ј. Јовановић у Панчеву (заменик Љубомир Стефановић).

Сви ови чланови, са заменицима заједно, бирају се по ново на три године дана за чланове управнога одбора, само се на место преминулих чланова Јована Бошковића из Београда и Александра Трифунца бирају нови, и то: на место Ј. Бошковића, др. Лаза Секулић из Карловаца у позоришни одсек, и на место А. Трифунца, Никола Ј. Поповић из Митровице у економски одсек.

(Свршиће се.)

ИСТОРИЈА.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

(Српска народна позоришна дружина у Осеку.)

Дружина та дошла је из Вуковара у Осек, ту се бавила од 18. октобра до 17. новембра о. г. и за то време давала је седамнаест представа, и то четрнаест у доњој, а три у горњој вароши у позоришту. О том борављењу наше позоришне дружине у Осеку читамо у 37. броју „Браника“ од 23. новембра овај допис: „Наша народна позоришна дружина завршила је овде низ својих представа 28. новембра о. г. сјајним, и моралним и материјалним, успехом. О моралном успеху можемо говорити с поносом, јер то нам признају и оба наша немачка листа: „Die Drau“ и „Slawonische Presse“, које су доносиле опширне критике о представама нашег позоришта и увек се с највећом похвалом о игри наших глумаца изражавале, називајући их готово све редом првим вештацима. Шта више ишли су те новине немачке тако дајко, да су игру неких наших глумаца и глумица упоређивале са игром глумаца „бечког бургтеатра“, а о складној, скупиној игри наших глумаца говоријте су, да их та игра опомиње на игру чувених некад „Мајнингенца“. Кад тако пишу страни листови о нашим глумцима, ми се томе можемо само радовати и веселити, да не мора увек бити оно лоше, што је наше. Дружина позоришна давала је за двадесет и осам дана седамнаест представа, а од тих три у позоришту у горњој вароши у оне дане, кад немачко позориште није представљало. Да се која представа могла више давати у горњој вароши у позоришту, био би и приход, у пркос великим трошковима, много већи, ма да и овако можемо бити задовољни, јер је чист приход изнео нешто више од 250 ф. а. вр. Што је такав леп успех постигнут, може се захвалити у првом реду напорном раду позоришне дружине, па гђи А. Ђурђевићки и г. Васи Муачевићу, председнику месног позоришног одбора, који су учинили све и сва, да наше позориште што боље прође у Осеку. На том њиховом својском заузимању изјавио им је управник нашег позоришта неуморни г. Тона Хаџић лично најтолију захвалност, а врена родољупка гђа Ђурђевићка и честити родољуб г.

Муачевић обрадовали су управника обећањем, да ће они постарати се, да омогуће долазак нашег позоришта у Осек сваке године на дуже време, и то, да се дају представе у горњој вароши у позоришту, а тек изнимно у доњој вароши.

Дај Боже да се то обећање испуни, јер би тада могло наше позориште на Осек увек рачунати. Још вам могу и то јавити, да је овде прављено укусно, лепо, сјајно хисторијско одело српско са прибором заједно и да је много лепше од онога, што нам је досад позајмљивано из Београда. И на томе имамо много захвалити г. Васију Муачевићу, који је и у томе кредитом својим притекао у помоћ народном позоришту.“

СИТИЦЕ.

(Руски цар и Чајковски.) Петар Илић Чајковски, који је не давно преминуо, био је један од оних музичких композитора, кога је поштовала цела Русија, а заслуге му признавају је највећма руски царски двор. Цар Александар, чим је дознао да је Чајковски умрљо, одмах је наредио да се уметник сахрани о царском трошку. Заповест, коју је цар издао управи царског позоришта за приређење сјајног погреба, јединствена је и безпримерна у Русији. То је права изнимка и никада још није нико у Русији тако одликован. Само два славна Руса, Карамзина и Пушкина, одликовао је цар Никола, у неколико сличним начином. У очи погреба славног историчара Николе Карамзина 1825 године пољубио га је цар у чело, а г. 1837. писао је својом руком писмо пуно утехе славном руском песнику А. Пушкину, који је био на умору. Сада је Чајковски трећи Рус, кога се цар Александар посебним начином славно сетио.

(Жорж Онет,) писац „Господара од ковница“, тај љубимац женскога света, написао је нов роман „Batailles de la vie“ (Борбе живота). Дело то пуно је призора, који потресају. Осим тога написао је драму „Le Leedemaiedes amours“, која је писана у духу и стилу „Господара од ковница“

Издaje управа српског народног позоришта.